

INFORMATOR PRAWNY

INFORMATOR PRAWNY OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH WE WROCŁAWIU
SPORZĄDZONY PRZEZ CENTRUM DOSKONALENIA ZAWODOWEGO OIRP WROCŁAW

NUMER 18 • WRZESIEŃ 2024

DRODZY CZYTELNICY!

Jesień przyszła niespodziewanie, wyłaniając się zza ostatnich ciepłych wrześniowych dni, które nie dla wszystkich okazały się łaskawe. Temat powodzi towarzyszy nam na co dzień, w numerze poruszymy kwestię ewentualnej rezygnacji z urlopu z powodu powodzi, zachęcając Wszystkich serdecznie, aby właśnie na naszym Dolnym Śląsku zaplanować jesienne wędrowki i wspomóc lokalną turystykę.

Pozostając w temacie turystyki, przygotowaliśmy dla Państwa najnowszy wyrok TSUE w sprawie Booking, a także monitorujemy na bieżąco orzecznictwo w sprawie frankowiczów, tym razem ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji w przypadku zobowiązań wobec Getin Noble Bank.

Ponadto, przygotowaliśmy omówienie najnowszego wyroku WSA we Wrocławiu w sprawie uzasadnienia decyzji i... nie zdradzimy już więcej, życzymy
miłej lektury!

SPIS TREŚCI

**Booking nie może zabraniać
hotelom oferowania niższych cen**
•str. 2

SN pomaga frankowiczom GNB
•str. 3

**Uzasadnienie decyzji musi być
zgodne z rozstrzygnięciem**
•str. 4

Zaskarżalność powołania do wojska
•str. 7

Skarga do TK a zastrzeżenie danych
•str. 9-10

BOOKING NIE MOŻE ZABRANIAĆ HOTELOM OFEROWANIA NIŻSZYCH CEN

ORZECZENIE W KWESTII CENOWYCH KLAUZUL PARYTETOWYCH NA GRUNCIE PRAWA KONKURENCJI WYROK TRYBUNAŁU W SPRAWIE C-264/23 | BOOKING.COM

Booking.com, spółka prawa niderlandzkiego z siedzibą w Amsterdamie, oferuje globalną usługę pośrednictwa internetowego w rezerwacji zakwaterowania. Zakłady hotelarskie uiszczają na rzecz Booking.com prowizję za każdą rezerwację dokonaną przez podróżnych za pośrednictwem platformy. Chociaż zakłady te mogą korzystać z alternatywnych kanałów sprzedaży, nie wolno im oferować noclegów po cenach niższych od cen proponowanych na stronie Booking.com. Początkowo zakaz ten miał zastosowanie zarówno do oferty za pośrednictwem własnych kanałów sprzedaży hotelarskich, jak i do oferty za pośrednictwem kanałów sprzedaży prowadzonych przez osoby trzecie (tzw. klauzula „szerokiego parytetu”). Od 2015 r. ograniczona wersja tej klauzuli zakazuje jedynie oferowania noclegów po niższej cenie za pośrednictwem własnych kanałów sprzedaży.

Sądy niemieckie, nie zwróciwszy się z pytaniem do Trybunału, orzekły, że klauzule parytetu cenowego (szerokiego lub wąskiego) stosowane przez platformy rezerwacji hotelowych są sprzeczne z unijnym prawem konkurencji.

Niemiecki federalny organ ochrony konkurencji doszedł już wcześniej do tego samego wniosku.

Sąd rejonowy w Amsterdamie, rozpatrujący m.in. wniesione przez Booking.com żądanie stwierdzenia ważności klauzul parytetu stosowanych przez tę spółkę, postanowił zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniami prejudycjalnymi dotyczącymi zgodności klauzul parytetu cenowego, zarówno szerokiego, jak i wąskiego, z prawem Unii w dziedzinie konkurencji. Trybunał podkreślił w swoim wyroku, że świadczenie usług internetowej rezerwacji hotelowej przez platformy takie jak Booking.com miało neutralny, a nawet pozytywny wpływ na konkurencję. Usługi te z jednej strony umożliwiają konsumentom dostęp do dużej liczby ofert zakwaterowania, jak i proste i szybkie porównywanie tych ofert według różnych

kryteriów, z drugiej strony umożliwiają dostawcom usług zakwaterowania uzyskanie większej widoczności.

Nie wykazano natomiast, że klauzule parytetu cenowego, zarówno szerokiego, jak i wąskiego, są z jednej strony obiektywnie niezbędne do realizacji operacji głównej, a z drugiej – że są proporcjonalne do jej celu.

W tym względzie, co się tyczy klauzul szerokiego parytetu, należy stwierdzić, że takie klauzule, poza tym, że mogą ograniczać konkurencję między różnymi platformami rezerwacji hotelowej, niosą ze sobą ryzyko wyparcia małych platform i nowych platform wchodzących na rynek.

To samo dotyczy klauzul wąskiego parytetu. Chociaż wywołują prima facie mniejszy skutek ograniczający konkurencję i mają na celu przeciwdziałanie ryzyku efektu gapowicza, nie wydaje się, aby były obiektywnie niezbędne do zapewnienia rentowności platformy rezerwacji hotelowej.

Za: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Komunikat prasowy nr 145/24, <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2024-09/cp240145pl.pdf> (dostęp na dzień 20.09.2024 r.).

źródło: Canva

MONITOR ORZECZNICZY SN

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO Z DNIA 19 WRZEŚNIA 2024 R. SYGN. AKT III CZP 5/24

Nie trzeba zawieszać spraw frankowiczów z Getin Banku do czasu zakończenia postępowania upadłościowego

O rozstrzygnięcie wspomnianej kwestii zwrócił się do Sądu Najwyższego warszawski Sąd Apelacyjny w ramach rozpatrywania apelacji syndyka Getin Noble Bank od wyroku Sądu Okręgowego, który ustalił nieważność umowy kredytu frankowego zaciągniętego [rzez swoje konsumentów w 2007 r. na budowę domu w systemie gospodarczym. Pytanie było następujące:

Czy postępowanie sądowe z powództwa kredytobiorcy będącego konsumentem o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego z umowy kredytu waloryzowanego (indeksowanego albo denominowanego) do waluty obcej wytoczone przeciwko bankowi co do którego w toku postępowania ogłoszono upadłość jest sprawą: „o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości” w rozumieniu art. 145 ust.1 ustawy z 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe (Dz.U. 2022 poz.1520 ze zm.), a tym samym podlega zawieszeniu na podstawie art. 174 par. 1 pkt. 4 k.p.c., w związku z art. 144 ust.1 i art. 145 ust. 1 prawa upadłościowego do czasu rozpoznania zgłoszenia wierzytelności na liście wierzytelności lub odpowiednio odmowy uwzględnienia wierzytelności na liście i wyczerpania trybu określonego ustawą, czy też postępowanie to może być kontynuowane z udziałem syndyka masy upadłości bez oczekiwania na wyczerpanie trybu określonego w prawie upadłościowym?

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2024 r.

Postępowanie sądowe z powództwa kredytobiorcy będącego konsumentem o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego z umowy kredytu, prowadzone przeciwko bankowi, co do którego w toku postępowania ogłoszono upadłość, nie jest sprawą „o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości” w rozumieniu art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003r. Prawo upadłościowe, a tym samym może być podjęte z chwilą ustalenia osoby pełniącej funkcję syndyka.

Uchwała ma szczególne znaczenie dla kredytobiorców, którzy na swoich nieruchomościach nadal mają wpisaną hipotekę na rzecz Getin Bank z tytułu kredytu frankowego. W większości przypadków sądy wieczystoksięgowe zgadzają się na wykreślenie takiej hipoteki w razie stwierdzenia przez sąd cywilny nieważności umowy kredytowej w wyroku.

Za.: Marek Domagalski, Frankowe ułatwienie od SN, [W:] Rzeczpospolita nr 220 (12981), s. A13.

UZASADNIENIE DECYZJI MUSI BYĆ ZGODNE Z ROZSTRZYGNIĘCIEM

WYROK WSA WE WROCŁAWIU Z 13 CZERWCA 2024 R., SYGN. AKT II SA/WR 682/23

Skarżący zarzucił decyzji Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego (dalej: WINB) sprzeczność pomiędzy rozstrzygnięciem a uzasadnieniem. Rozstrzygnięcie zaskarżonej decyzji wskazywało, że organ utrzymał w mocy decyzję PINB oprotestowaną odwołaniem skarżącego. Argumentacja uzasadnienia poszła jednak w przeciwnym kierunku. WSA przyznał rację skarżącemu i uchylił zaskarżoną decyzję. Wskazał, iż według art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako kpa) organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej (§1), a decyzje rozstrzygają sprawę co do istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji (§2). Elementy decyzji administracyjnej wymienia art. 107 § 1 kpa. wskazując wśród nich rozstrzygnięcie (pkt 5) oraz uzasadnienie faktyczne i prawne (pkt 6). Zgodnie z art. 107§3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn odmówienia innym dowodom wiarygodności i mocy dowodowej. Uzasadnienie prawne decyzji polega na wyjaśnieniu podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd wskazał, że funkcją uzasadnienia jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia stanowiącego dyspozytywną część decyzji. Tej funkcji zaskarżona decyzja i jej uzasadnienie nie spełniały, ponieważ nie przedstawiały przesłanek, wywodów, argumentów usprawiedliwiających utrzymanie ich decyzji w mocy. Uzasadnienie diametralnie rozbiegło się z orzeczeniem o utrzymaniu decyzji w mocy, skoro organ odwoławczy

podaje przyczyny wadliwości, przemawiające za uchyleniem. W ocenie sądu można powiedzieć, że zaszła sytuacja, w której decyzja w istocie rzeczy nie zawiera uzasadnienia, organ decydujący nie formułuje bowiem logicznie poprawnego rozumowania stanowiącego rozwinięcie i poparcie treści z osnowy.

WSA podkreślił też, że decyzja administracyjna nie jest aktem administracyjnym, który składa się z rozstrzygnięcia i uzasadnienia (art. 107§1 pkt 5 i 6 kpa). Obie te części stanowią jedność w znaczeniu formalnym i materialnym. Żadna z nich nie może istnieć samodzielnie w obrocie prawnym, i z tego też względu powinny być one wewnętrznie spójne. Uzasadnienie decyzji ma kluczowe znaczenie dla jej adresatów, pozwala bowiem poznać tok rozumowania organu. W tym znaczeniu realizuje w szczególności zasadę zaufania z art. 8 §1 kpa, zasadę informowania z art. 9 kpa oraz zasadę przekonywania z art. 11 kpa. Zdaniem sądu WINB naruszył te zasady. WINB formułując uzasadnienie decyzji w diametralnej sprzeczności z jej rozstrzygnięciem, uchybił art. 107 §1 pkt 6 kpa, faktycznie nie uzasadniając rozstrzygnięcia, jak też postąpił wbrew zasadom ogólnym postępowania administracyjnego.

Za: Kurier prawny, Wspólnota nr 17/2024 (1413) 24 sierpnia 2024 r. s.3

źródło: Canva

Zabójstwo drogowe

Ministerstwo Sprawiedliwości będzie analizować wprowadzenie do katalogu przestępstw zabójstwa drogowego. To pokłosie tragicznego wypadku, do którego doszło na Trasie Łazienkowskiej. Resort rozważa również stworzenie systemu identyfikacji na drogach osób z orzeczonymi zakazami prowadzenia pojazdów oraz przepadek pojazdu kierowanego przez osobę posiadającą zakaz jego prowadzenia.

Ministerstwo Sprawiedliwości poprzez platformę X poinformowało, że w najbliższych dniach prowadzone będą intensywne prace dotyczące rozwiązań prawnych ukierunkowanych na zapewnienie maksymalnie wysokiej skuteczności państwa w walce z przestępczością na polskich drogach.

- W ramach prac analizie poddane zostaną m. in. pojawiające się w przestrzeni publicznej postulaty zmian przepisów, takie jak wprowadzenie do katalogu przestępstw zabójstwa drogowego, stworzenie systemu identyfikacji na drogach osób z orzeczonymi zakazami prowadzenia pojazdów czy też przepadek pojazdu kierowanego przez osobę posiadającą zakaz jego prowadzenia - zaznaczono.

I dodano, że przedmiotem szczególnie wnikliwej analizy będą także okoliczności wypadku z udziałem zatrzymanego wczoraj Łukasza Ż., w tym skuteczność orzekanych wobec niego zakazów prowadzenia pojazdu.

W ocenie biegłej do takiej kwalifikacji, w pewnych sytuacjach, mogłaby wystarczyć sama nadmierna prędkość i brawura. Spotyka się stanowiska takie jak Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (sygn. II AKa 281/17), że sprawca wypadku komunikacyjnego może w danych przypadkach ponosić surowszą odpowiedzialność, w tym za zabójstwo.

Za:
1) Patrycja Rojek-Socha, Zabójstwo drogowe będzie nowym przestępstwem? MS rozważa zmianę przepisów, <https://sip.lex.pl/#/external-news/1795685406/zabojstwo-drogowe-bedzie-nowym-przestepstwem-ms-rozważa-zmiane-przepisow> (dostęp na dzień 22.09.2024 r.).

Urlop odwołany przez powódź

Rezygnacja z zaplanowanej wycieczki a regulacje ustawowe

Ustawa o imprezach turystycznych przewiduje w art. 47 ust/ 4 "nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności", które mogą mieć wpływ na realizację takiej imprezy. Jak podkreśla Szymon Cydzik, muszą one wystąpić w miejscu docelowym wyjazdu, a nie w miejscu zamieszkania podróżnego. Co więc z osobami, które zmuszone były zrezygnować z wyjazdu ze względu na powódź i związaną z nią konieczność ewakuacji siebie, bliskich lub dobytku?

Niedoszły turysta może być zobligowany do opłaty za odstąpienie. W przypadku dzień przed mogą one sięgać nawet kwoty bliskiej pełnej kwoty za udział w imprezie.

Alternatywą wydaje się próba znalezienie osoby, która będzie uczestniczyła w wypoczynku zamiast osoby pierwotnie zawierającej umowę, jednak należy pamiętać, że organizator i w tym przypadku może nałożyć dodatkowe koszty, związane z koniecznością zmiany danych.

Za:
S. Cydzik, Co z urlopem odwołanym przez powódź [W:] Rzeczpospolita nr 220 (12981), s. A13.

TRYB ODWOŁAWCZY DLA SYGNALISTÓW

Przepisy nie przewidują trybu odwoławczego dla sygnalistów, lecz umożliwiają im dokonywanie zgłoszenia zewnętrznego oraz ujawnienia publicznego. Podmioty prawne, którym zależy na prawidłowym rozpoznaniu sprawy i rozwianiu wszelkich wątpliwości, mogą zdecydować się na wdrożenie wewnętrznego trybu odwoławczego.

Ustawa o ochronie sygnalistów wchodzi w życie 25 września 2024 r. Skutki prawne tej ustawy odczują również radcowie prawni, bez względu na formę wykonywania przez nich zawodu. Wejście w życie ustawy o sygnalistach budzi wiele emocji oraz wątpliwości, chociażby na etapie definicyjnym, a także na etapie ustalenia, czy status sygnalisty może uzyskać radca prawny, który informację o naruszeniu prawa uzyskał ubiegając się o zatrudnienie, a zatem przed nawiązaniem stosunku zatrudnienia (temat poruszany jest szerzej w Poradniku dla Radców Prawnych i Jednostek Samorządu Radców Prawnych opracowanym przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji KRRP).

Mateusz Krajewski oraz Karolina Kanclerz podkreśli jednak, że problemem jest brak trybu odwoławczego dla sygnalistów. Pracodawca może jednak wprowadzić własną procedurę odwoławczą.

Za:
Mateusz Krajewski, Karolina Kanclerz, Warto wprowadzić tryb odwoławczy dla sygnalistów. Na czym miałby polegać?, <https://www.gazetaprawna.pl/praca/artykuly/9608588,warto-wprowadzic-tryb-odwolawczy-dla-sygnalistow-na-czym-mialby-poleg.html> (dostęp na dzień: 22.09.2024 r.).

Nieopodatkowana pomoc prawna a opodatkowanie VAT

23 lutego 2023 r. do Dyrektora Krajowej Izby Skarbowej wpłynął wniosek z 22 lutego 2023 r. o wydanie interpretacji indywidualnej, który dotyczy braku opodatkowania podatkiem VAT świadczonych usług nieodpłatnej pomocy prawnej oraz nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego. W interpretacji KIS z dnia 26 kwietnia 2023 r. (O114-KDIP4-2.4012.88.2023.2.WH) podkreślił, że "w związku z powyższym czynność podlega opodatkowaniu jedynie wówczas, gdy wykonywana jest w ramach umowy zobowiązaniowej, a jedna ze stron transakcji może zostać uznana za bezpośredniego beneficjenta tej czynności, przy czym związek pomiędzy otrzymaną płatnością a świadczeniem na rzecz dokonującego płatności musi mieć charakter bezpośredni i na tyle wyraźny, aby można powiedzieć, że płatność następuje w zamian za to świadczenie. Nie będzie więc podatnikiem w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług osoba, która w ramach podpisanej umowy, tworzyć będzie ze zlecającym więzi analogiczne ze stosunkiem pracy, nie ponosząc tym samym ryzyka ekonomicznego w związku z wykonywanymi czynnościami. Tylko spełnienie wymogów wyłączających samodzielność działania poprzez zawarcie więzi prawnej między zleceniodawcą a zleceniobiorcą co do warunków wykonywania zleconych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności wobec osób trzecich, pozwala jednocześnie wyłączyć wykonywane czynności z opodatkowania podatkiem od towarów i usług. (...)O wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od towarów i usług można zatem mówić w przypadku, gdy zleceniobiorcę będą łączyć ze zleceniodawcą więzi analogiczne jak w przypadku stosunku pracy, jako że nie będzie on ponosił ryzyka ekonomicznego w związku z wykonywaniem czynności, będących przedmiotem wskazanych umów, a odpowiedzialność za te czynności w stosunku do osób trzecich będzie bezwzględnie ponosił zlecający. Oznacza to, że z treści zawartych umów wynikać winno zobowiązanie, które w swej istocie kładzie na zlecającego odpowiedzialność, zamiast na zleceniobiorcę, podobnie jak ma to miejsce w przypadku stosunku pracy.

Za:
Pismo z dnia 26 kwietnia 2023 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej 0114-KDIP4-2.4012.88.2023.2.WH, Usługi nieodpłatnej pomocy prawnej oraz poradnictwa obywatelskiego jako nieobjęte VAT-em, <https://sip.lex.pl/#/guideline/185224362> (dostęp na dzień 22.09.2024 r.).

DOFINANSOWANIE DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH PRACOWNIKÓW

Rozporządzenie Ministra rodziny, pracy i polityki społecznej z dnia 31 lipca 2024 r. w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych (Dz.U. 2024 r., poz.1191) określa terminy składania i wzory miesięcznej informacji o wynagrodzeniach, zatrudnieniu, stopniach i rodzaju niepełnosprawności pracowników oraz wniosku o wypłatę miesięcznego dofinansowania za dany miesiąc wraz z wykazem dokumentów załączonych do wniosku, wprowadzone na mocy ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, stanowi podstawę do wypłaty dofinansowania stanowiącego pomoc publiczną. Dofinansowania, zgodnie z §2 rozporządzenia, udziela się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm. 2, w zakresie dotyczącym pomocy w formie subsydiowania wynagrodzeń na zatrudnianie pracowników niepełnosprawnych. Pracodawca korzystający z dofinansowania zobowiązany jest przechowywać dokumentację pozwalającą na sprawdzenie zgodności przyznanej pomocy z przepisami rozporządzenia przez okres 10 lat od dnia przyznania pomocy. Dofinansowanie stanowiące pomoc publiczną jest udzielane do dnia 30 czerwca 2027 r.

Za:
1) Adrianna Głapiak, Jak wygląda dofinansowanie wynagrodzeń osób z niepełnosprawnościami w 2024 roku?, <https://www.ifirma.pl/blog/jak-wyglada-dofinansowanie-wynagrodzen-osob-z-niepelnosprawnościami-w-2024-roku/> (dostęp na dzień: 22.09.2024 r.)

ZASKARŻALNOŚĆ POWOŁANIA DO WOJSKA LUB NA ĆWICZENIA

Na powołanie do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej lub na ćwiczenia nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Brak zaskarżalności takich decyzji do sądu może prowadzić, w przypadku wydania decyzji niezgodnej z prawem, do naruszenia licznych konstytucyjnych praw i wolności - uważa Rzecznik Praw Obywatelskich.

Rzecznik Praw Obywatelskich zwraca się o odpowiednią zmianę prawa do wicepremiera, ministra obrony narodowej Władysława Kosiniaka-Kamysza.

Zgodnie z ustawą o obronie Ojczyzny, obowiązkowi służby wojskowej nie podlegają kobiety w ciąży oraz w okresie 6 miesięcy po porodzie, a także osoby:

sprawujące opiekę nad dziećmi do lat 8;

sprawujące opiekę nad:

dziećmi od lat 8 do 18,

osobami obłożnie chorymi,

osobami, wobec których orzeczono trwałą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników,

osobami, wobec których orzeczono całkowitą niezdolność do pracy oraz samodzielnej egzystencji na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS,

osobami zaliczonymi do znacznego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

- jeżeli osoby te wspólnie z nimi zamieszkują i opieki tej nie można powierzyć innym osobom.

(c.d. na następnej stronie)

Ustawa o obronie Ojczyzny wskazuje okoliczności, w których określone osoby nie są powoływane do odbycia obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej (OZSW), wobec których obowiązek został odroczony, czy też mogą zostać zwolnione z OZSW przed upływem okresu jej trwania.

Zdaniem Rzecznika Praw Obywatelskich może zdarzyć się, że powołanie do odbycia służby wojskowej (np. na ćwiczenia wojskowe) otrzymają np. kobiety w ciąży, osoby opiekujące się obłożnie chorymi, względnie zaliczonymi do znacznego stopnia niepełnosprawności. W takich okolicznościach przysługuje im wyłącznie odwołanie do Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji. Zgodnie bowiem z art. 122 ust. 3 pkt 2 ustawy o obronie Ojczyzny skarga taka zostanie najprawdopodobniej przez sąd administracyjny odrzucona.

Rzecznik Praw Obywatelskich wskazuje, że brak zaskarżalności takich decyzji do sądu może prowadzić - w przypadku wydania decyzji niezgodnej z prawem - do naruszenia licznych konstytucyjnych praw i wolności.

RPO powołuje się też na pogląd Trybunału Konstytucyjnego z wyroku z 16 marca 1999 r. (SK 19/98), potencjalne ograniczenia wynikające z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP nie mogą w ogóle wyłączać drogi sądowej, a ustawodawca jest zaś zobowiązany tak ukształtować zakres właściwości sądów, aby zawsze jakiś sąd był właściwy do rozpatrzenia sprawy o naruszeniu wolności lub praw człowieka.

Za:

Robert Horbaczewski, RPO chce, aby powołanie do wojska lub na ćwiczenia można było zaskarżyć do sądu, <https://sip.lex.pl/#/external-news/1795691219/rpo-chce-aby-powolanie-do-wojska-lub-na-cwiczenia-mozna-bylo-zaskarzyc-do-sadu> (dostęp na dzień 22.09.2024 r.).

źródło: Canva

PUNKT ŁADOWANIA TO SAMODZIELNY ŚRODEK TRWAŁY

źródło: Canva

Wiele firm mających budynki niemieszkalne z miejscami parkingowymi musi do 1 stycznia 2025 r. pozakładać punkty ładowania elektrycznego. Ten obowiązek wynika z nowelizacji ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

- Takie punkty to miejsca, do których można podpiąć pojazd elektryczny (bądź hybrydowy) w celu jego naładowania. Muszą je założyć właściciele lub zarządcy budynków niemieszkalnych mających ponad 20 stanowisk postojowych znajdujących się wewnątrz budynku lub do niego przylegających. Miejsca przeznaczone do ładowania aut elektrycznych powinny stanowić 20 proc. ogólnej liczby miejsc postojowych. Z tego obowiązku wyłączeni są mali i średni przedsiębiorcy – tłumaczy Szymon Chyra, doradca podatkowy.

Firma może osobno amortyzować punkt ładowania pojazdów elektrycznych, nie zwiększa on wartości budynku. Kwestia ta ma znaczenie szczególnie w przypadku rozliczenia. Jeśli wydatek nie przekracza 10 tys. zł, zakupy można od razu zaliczyć do kosztów PIT/CIT, bez konieczności wpisywania urządzenia do ewidencji środków trwałych i naliczania odpisów amortyzacyjnych. Przepisy przewidują też możliwość jednorazowej amortyzacji niektórych fabrycznie nowych środków trwałych do 100 tys. zł, a także jednorazową amortyzację dla małych podatników i form rozpoczynających działalność w limicie 50 tys. euro rocznie.

Za: P. Wojtasik, Punkt ładowania to samodzielny środek trwały [W:] Rzeczpospolita nr 220 (12981), s. A13

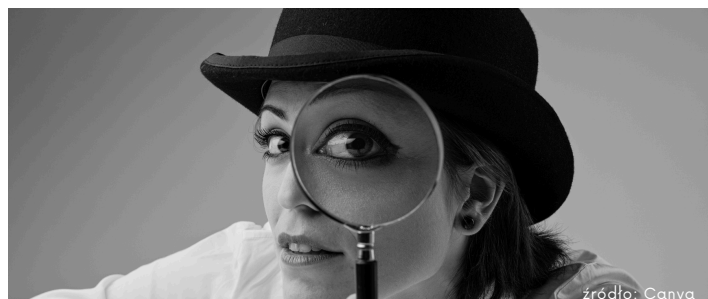

PRYWATNOŚĆ OSÓB WNOSZĄCYCH SKARGI DO TRYBUNAŁU KONSTYTUYCYJNEGO NIE BĘDZIE JUŻ NARUSZANA

Obywatel składający skargę do Trybunału Konstytucyjnego będzie mógł zastrzec anonimizację swoich danych w zbiorze urzędowym orzecznictwa TK oraz w dzienniku urzędowym. Prezes TK, wysyłając orzeczenie do organu wydającego taki dziennik, będzie zobowiązany poinformować o zastrzeżeniu danych - zmiany te przewiduje uchwalona przez Sejm i Senat ustawa o TK.

Jak podkreśla Małgorzata Kryszkiewicz, "dziś autor skargi do TK musi liczyć się z tym, że cała Polska może nie tylko w łatwy sposób dowiedzieć się, że taką skargę złożył, lecz także zapoznać się z informacjami dotyczącymi jego sfery prywatnej. Wszystko dlatego, że przepisy nie przewidują anonimizacji orzeczeń TK wydanych na skutek zaskarżenia przepisów przez osoby prywatne. Te zaś są publikowane nie tylko w zbiorze orzeczeń TK, lecz także w Dzienniku Ustaw". Na stronie Trybunału jest udostępniana treść skarg konstytucyjnych, które zawierają opis orzeczeń, jakie w sprawach autorów skarg do TK wydały sądy powszechne czy też administracyjne, zawierające często dane wrażliwe.

Już poprzednik UODO, czyli Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (GIODO, zmiana nazwy nastąpiła wraz z wejściem w życie RODO) kwestionował publikację w Biuletynie Informacji Publicznej orzeczeń TK w postaci niezanonimizowanej. Stanowisko to podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 19 stycznia 2017 r. (sygn. akt II SA/Wa 1434/16). Sąd stwierdził, że „prezes Trybunału Konstytucyjnego może publikować orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w Biuletynie Informacji Publicznej dopiero po poddaniu ich anonimizacji, tj. po usunięciu z ich treści informacji identyfikujących osobę fizyczną”.

Problem ten poruszył w 2018 RP Adam Bodnar. Do Rzecznika wpłynęła skarga obywatela w sprawie publikacji jego niezanonimizowanego imienia i nazwiska w orzeczeniu TK w Dzienniku Ustaw. Problem dotyczy skarżącego indywidualnie, ale jednocześnie ma charakter systemowy.

TK ujawnił dane skarżącego o jego zdrowiu.

W sprawie zainicjowanej przez skarżącego TK orzekł niekonstytucyjność rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 15 lipca 2003 r., przewidującego ujawnianie w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności symbolu jej przyczyny (do sprawy przyłączył się RPO). W sentencji wyroku opublikowanej w Dzienniku Ustaw podano imię i nazwisko skarżącego, a także zakres zaskarżenia, który wskazuje na dane o chorobie („w zakresie, w jakim przewiduje obligatoryjne zamieszczenie symbolu przyczyny niepełnosprawności, a w konsekwencji rodzaju choroby, w szczególności choroby psychicznej, jako przyczyny niepełnosprawności w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności”).

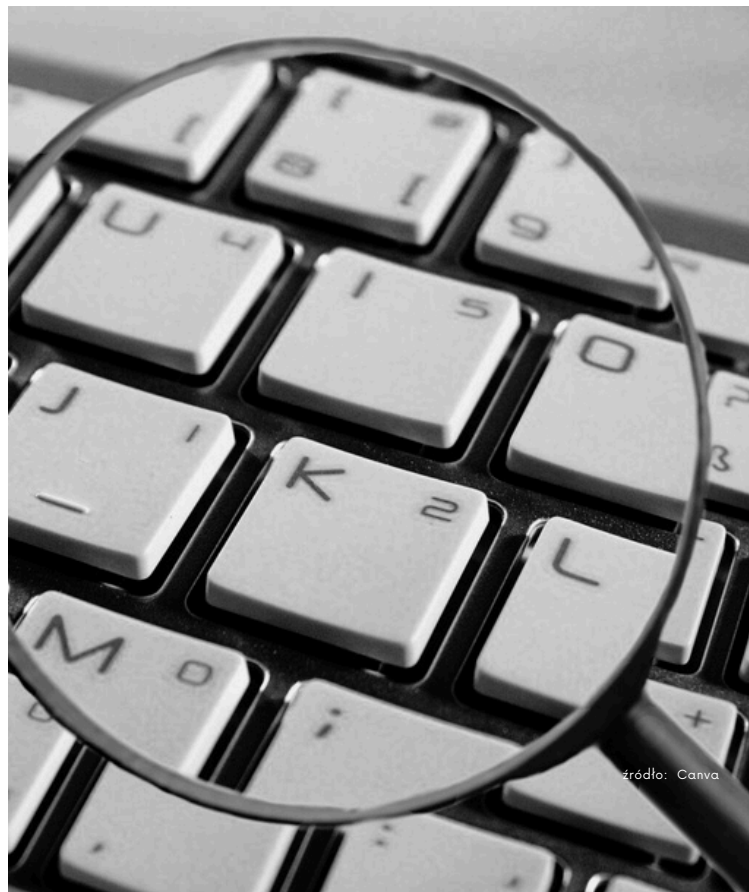
W efekcie na szeroką skalę ujawniono dane dotyczące stanu zdrowia skarżącego, co naruszyło jego prawo do prywatności i do ochrony danych osobowych. Skarżący zaznaczył, że jego dane przez całe postępowanie w TK były chronione.

(c.d. na następnej stronie)

Argumentował, że gdy orzeczenie TK dotyczy prawa do prywatności i podaje szczegóły skarzonego przepisu (a także zarzuty skargi, które mogą ujawnić dane wrażliwe), jego publikacja ujawniająca dane osobowe autora skargi sama narusza prawo do prywatności.

Wątpliwości RPO podzielił PUODO. Zdaniem Prezesa UODO publikowanie w publikatorach urzędowych lub na stronie internetowej orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego zainicjowanych skargą konstytucyjną osób fizycznych powinno być możliwe wyłącznie po poddaniu ich anonimizacji, tj. po usunięciu z ich treści pełnej informacji identyfikującej uczestnika postępowania, którego dane osobowe podlegają ochronie na podstawie przepisów o ochronie danych osobowych.

Za:
1) Małgorzata Kryszkiewicz, Więcej dyskrekcji w trybunale [W:] Dziennik Gazeta Prawna, 17 września 2024 r. nr 181 (6346) s. B1
2) Biuletyn Informacji Publicznej RPO, TK powinien anonimizować wyroki w Dzienniku Ustaw - UODO odpowiada Rzecznikowi, <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/tk-powinien-anonimizowac-publikowane-wyroki-uodo-odpowiada-rzecznikowi> (dostęp na dzień: 22.09.2024 r.).

źródło: Canva

NIE KAŻDA UMOWA DAJĄCA KORZYŚĆ PODATKOWĄ JEST POZORNA

Przewłaszczenie znaków towarowych na zabezpieczenie należności, a następnie korzystanie z tych samych znaków, tyle że już na zasadzie licencji, nie jest samo w sobie czynnością pozorną - orzekł NSA w wyroku z dnia 3 września 2024 r. sygn. akt I FSK 2310/19.

Jeżeli organy podatkowe chcą dowieść - w kontekście VAT - że transakcja była pozorna, powinny wykazać korzyść podatkową związaną z nadużyciem prawa na gruncie VAT, a także że zasadniczym celem transakcji było osiągnięcie owej korzyści podatkowej oraz dowieść, że była ona całkowicie sztuczną konstrukcją, oderwaną od rzeczywistości gospodarczej.

W niniejszej sprawie NSA odniósł się do wyroku TSUE z dnia 25 maja 2023 r., w którym TSUE uznał, że nie wystarczy uznać transakcję za pozorną lub nieważną na podstawie krajowego prawa cywilnego. Wyrok TSUE nie spowodował

uchylenia art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. c ustawy o VAT, natomiast polskie sądy, przy rozpatrywaniu kolejnych spraw, kierują się już wskazówkami Trybunału.

NSA podkreślił za sądem I instancji, że samo zawarcie umowy przywłaszczenia nie świadczy o pozorności nabycia znaków towarowych. Poparł też stanowisko WSA w kwestii braku prawnego obowiązku w kwestii braku prawnego obowiązku rejestracji znaku towarowego.

Jeżeli celem transakcji jest nadużycie prawa podatkowego, tzn. wyłącznie uzyskanie korzyści podatkowej, ma zastosowanie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. c ustawy o VAT - wyjaśnił NSA w wyroku z dnia 7 listopada 2023 r. (sygn. akt I FSK 40/20).

Za:
Magdalena Snopek, Nie każda umowa dająca korzyści podatkowe jest pozorna [W:] Dziennik Gazeta Prawna, 17 września 2024 r. nr 181 (6346) s. B2